

ЗАКОН

ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ОМБУДСМАНА

(Обн., ДВ, бр. 48 от 2003 г.; изм. и доп., бр. 30 и 68 от 2006 г., бр. 42 от 2009 г., бр. 97 от 2010 г., бр. 29 от 2012 г. и бр. 15 от 2013 г.)

§ 1. Член 2 се изменя така:

„Чл. 2. (1) Омбудсманът насърчава и защитава правата на човека и основните свободи.

(2) Омбудсманът се застъпва с предвидените в този закон средства, когато с действие или бездействие се засягат или нарушават правата и свободите на гражданите от държавните и общинските органи и техните администрации, от лицата, на които е възложено да предоставят обществени услуги, както и от частноправни субекти.“

§ 2. В чл. 8 след думите „Народното събрание“ се добавя „в условията на публичност и прозрачност“.

§ 3. В чл. 9 след думата „качества“ се поставя запетая и се добавя „доказан опит в сферата на правата на човека“.

§ 4. В чл. 10 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 съюзът „и“ се заменя със запетая, а след думата „групи“ се добавя „и юридически лица с нестопанска цел в обществена полза“.

2. В ал. 2, изречение първо думата „тайно“ се заменя с „явно“.

§ 5. В чл. 11 ал. 1 се изменя така:

„(1) Заместник-омбудсманът се избира от Народното събрание с явно гласуване в срок един месец от избирането на омбудсмана по негово предложение след процедура по публично, прозрачно и състезателно номиниране и избор и за срока по чл. 8.“

§ 6. В чл. 18, ал. 3 накрая се поставя запетая и се добавя „освен при упражняване на научна или преподавателска дейност“.

§ 7. В глава втора се създава чл. 18а:

„Чл. 18а. (1) Омбудсманът се подпомага от администрация, назначавана съобразно принципите на прозрачност, ефективност, плурализъм и недискриминация.

(2) Процедурите за обявяване на свободни длъжности, провеждане на конкурси и обявяване на резултатите от тях се уреждат с вътрешни правила.“

§ 8. В чл. 19, ал. 1 се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 1 думите „както и“ и запетаята пред тях се заличават, а след думите „обществени услуги“ се поставя запетая и се добавя „както и от частноправни субекти“.

2. Създава се нова т. 5:

„5. отправя предложения и препоръки за насърчаване и защита на застрашените права и свободи на гражданите от частноправни субекти;“.

3. Досегашните т. 5-9 стават съответно т. 6-10.

4. Досегашната т. 10 става т. 11.

5. Създава се нова т. 12:

„12. наблюдава и насърчава ефективното прилагане на подписани и ратифицирани международни актове в областта на правата на човека;“.

6. Досегашната т. 11 става т. 13.

§ 9. В чл. 22, ал. 1 накрая се поставя запетая и се добавя „по който се провежда обсъждане“.

§ 10. В чл. 28а се създава ал. 4:

„(4) Омбудсманът се уведомява при изготвяне на проекти на нормативни актове, които засягат неговите правомощия като Национален превантивен механизъм.“

ЗАКЛЮЧИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

§ 11. В срок един месец от влизането в сила на този закон омбудсманът внася за одобряване в Народното събрание съответните промени в Правилника за организацията и дейността си.

Законът е приет от 44-ото Народно събрание на 2017 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:**

(Цвета Караянчева)

М О Т И В И

към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за омбудсмана

През 1993 г. Общото събрание на ООН приема с резолюция Принципи за статута на националните институции (Парижки принципи), които се отнасят до стандарта на работа на организациите за защита на правата на човека.

Във връзка с постигането на тези стандарти институцията на омбудсмана е била оценена от Подкомитета по акредитация към ООН, като в Доклада му от 25-28 октомври 2011 г. са отправени конкретни препоръки, изпълнението на които ще осигури на институцията пълно съответствие с Парижките принципи и ще ѝ даде право да кандидатства за най-високия статут за правозащитна организация – статут „А“. По-ниският възможен статут е Статут „Б“, а най-ниският - Статут „С“;

Институцията на омбудсмана в България е акредитирана със статут „Б“, който е валиден и понастоящем. Това означава, че законодателството все още не отразява всички най-високи стандарти, на които трябва да отговаря статутът и правомощията на национален орган за защита на правата на човека, и не предоставя пълна закрила на правата на българските граждани.

Реакредитацията за придобиване на по-висок статут протича в рамките на специална процедура, която включва подаване на молба за реакредитация, изпращане на документи, оценка на институцията и решение на Подкомитета по акредитация.

Във връзка с реакредитацията е необходимо институцията на омбудсмана да се съобрази с отправените през 2011 г. конкретни препоръки, част от които включват и необходимостта за изменения и допълнения в Закона за омбудсмана и в Правилника за организацията и дейността на омбудсмана.

Предложените изменения и допълнения на закона и на правилника са в съответствие с получени коментари по конкретните текстове от Подкомитета по акредитацията към ООН и са одобрени от него. Допълнително измененията са съгласувани с Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа и с Бюрото за демократични институции и права на човека във Варшава.

Предложенията за промени в Закона за омбудсмана и в Правилника за организацията и дейността на омбудсмана бяха обсъдени и одобрени по време на заседанието на Националния координационен механизъм по правата на човека на 31 октомври 2016 г. с участието на Министерството на правосъдието, Министерството на външните работи и на експерти и неправителствени организации.

Конкретните препоръки и съответстващите им предложения за изменение и допълнение се отнасят до следните въпроси:

1. Включване на изрична разпоредба, според която омбудсманът защитава и насърчава правата на човека и основните свободи;

Разпоредбата на чл. 19, т. 10 от Закон за омбудсмана¹ предвижда изрично, че омбудсманът „отправя предложения и препоръки до Министерския съвет и до Народното събрание за подписване и ратифициране на международни актове в областта на правата на човека;“. Препоръката на Подкомитета на ООН към България е текстът да бъде изменен така, че да предвиди изрична възможност омбудсманът да насърчава ефективното прилагане на международните инструменти за права на човека, по които България е страна.

В изпълнение на тази препоръка в Годишния доклад на омбудсмана за 2016 г. за първи път е включена нова глава, посветена на наблюдение на ефективното прилагане на конвенциите за защита правата на човека, по които Република България е страна, в съответствие с изискванията на Парижките принципи на ООН. Във връзка с това от 2016 г. омбудсманът следи за изпълнението на осъдителните решения на Съда в Страсбург от страна на България и публикува информация за напредъка в тази област.

Обект на особено внимание са групата решения по дела, които поставят най-сериозни проблеми пред България и се разглеждат от Комитета на министрите в „Процедура на засилено наблюдение“. Тези решения са обект на засилен и интензивен контрол и периодично се включват в дневния ред на събранията на Комитета на министрите и обсъжданията им за комуникиране на предприетите и изпълнени мерки и евентуално сваляне на наблюдението.

¹Член 19, ал. 1, т. 10 (нова - ДВ, бр. 29 от 2012 г., в сила от 11.05.2012 г.)

Институцията на омбудсмана подготвя доклади и за изпълнението на задълженията на Република България пред договорните органи на ООН, както и в рамките на Универсалния периодичен преглед. Придобиването на статут „А“ ще позволи на институцията на омбудсмана да има право на глас в рамките на Международния координационен комитет на националните институции по правата на човека, което ще обогати капацитета на институцията и ще даде възможност за разширяване на възможностите за защита на правата на българските граждани.

2. Привеждане на разпоредбата на чл. 2, ал. 2 от Закона за омбудсмана в съответствие с разпоредбата на чл. 91а, ал. 1 от Конституцията на Република България за защита на правата и свободите на гражданите.

Разпоредбата на чл. 91а от Конституцията на Република България предвижда омбудсманът да се застъпва за всички права и свободи на гражданите независимо дали са нарушени от публичноправни или частноправни субекти.

Правомощието на омбудсмана да разглежда жалби на гражданите срещу действия и бездействия от страна на частния сектор е важна част от неговия мандат. В съответствие с чл. 91а, ал. 1 „Народното събрание избира омбудсман, който се застъпва за правата и свободите на гражданите“². Съгласно тази разпоредба омбудсманът има правомощие да защитава всички права и свободи на гражданите. В Закона за омбудсмана конституционната разпоредба е развита само частично в текста на чл. 2, според който „Омбудсманът се застъпва с предвидените в този закон средства, когато с действие или бездействие се засягат или нарушават правата и свободите на гражданите от държавните и общинските органи и техните администрации, както и от лицата, на които е възложено да предоставят обществени услуги.“ Формално, макар да не са изключени от Конституцията, извън разпоредбата на закона остават действията и бездействията на субектите от частния сектор, които също нарушават правата и свободите на гражданите.

Въпреки липсата на правомощия в настоящата нормативна уредба жалбите срещу представители на частния сектор съставляват значителен дял от оплакванията на гражданите пред омбудсмана, което сочи, че гражданите имат нужда от защита срещу неправомерните действия на представители на този сектор.

² Член 91а Нов – (ДВ, бр. 27 от 2006 г.)

3. Процес на подбор и назначаване:

Препоръката изисква законодателно уреждане на ясен и прозрачен процес на подбор с широко участие, който да способства за независимостта на омбудсмана и за укрепване на общественото доверие в институцията. Подкомитетът по акредитацията към ООН изисква в закона да се предвиди изрично процедура за прозрачност при избор на омбудсмана, заместник-омбудсмана и при назначаване на служителите на институцията.

Макар понастоящем законът да не предвижда изрично подобни правила за подбор и назначение институцията следва в практиката си тези правила. Така например преди представянето в Народното събрание на кандидатурата на заместник-омбудсмана през 2016 г. номинациите на потенциални кандидати бяха излъчени от неправителствени организации и публично изслушани и оценени от авторитетно жури. Така в резултат на прозрачна и открита процедура омбудсманът предложи на Народното събрание кандидатът за заместник-омбудсман, който е получил най-високата оценка в класирането.

Процедурата за публичност и прозрачност при избора следва да бъде предвидена и за избора на омбудсмана, като тайното гласуване бъде заменено явно и в допълнение - към изискванията за заемане на длъжността да бъде добавено изискване за предишен опит в областта на правата на човека.

С оглед на привеждане на Закона за омбудсмана в съответствие с най-добрите международни стандарти е необходимо в закона и в правилника за организацията и дейността да бъдат предвидени изрично правила за прозрачни назначения, включително чрез огласяване на свободните места; максимален брой потенциални кандидати от широк спектър групи в обществото; насърчаване на широки консултации и/или участие в процеса на кандидатстване, проучване на кандидатите и подбор; гарантиране на плурализъм в състава на институцията.

По отношение на назначенията на служителите в институцията също следва да бъдат предвидени изрични правила за публичност и прозрачност. Институцията е наложила практиката на прозрачни назначения и подбор и по отношение на служителите си. Пример е изборът на експерт за изнесената приемна в гр. Монтана.

Предлага се и изменение на Закона за омбудсмана, предвиждащо задължително уведомяване на омбудсмана при изготвяне на проекти на нормативни актове, които засягат правомощията му като Национален превантивен механизъм. Целта е предварително запознаване на омбудсмана с проектите, за да може при необходимост да представя становище и да изразява гледната си точка относно нормативното засягане на правомощията му като Национален превантивен механизъм.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

Формуляр за частична предварителна оценка на въздействието*

(Приложете към формуляра допълнителни информация/документи)

Институция: Министерство на външните работи и Министерство на правосъдието	Нормативен акт: Закон за изменение и допълнение на Закона за омбудсмана
За включване в законодателна/ оперативна програма на Министерския съвет за периода: декември 2017 г.	Дата: 11 декември 2017 г.
Контакт за въпроси: Дирекция „Права на човека“, МВнР	Телефон: 02/948 2216

1. Дефиниране на проблема:

1.1. Кратко опишете проблема и причините за неговото възникване. Посочете аргументите, които обосновават нормативната промяна.

През 1993 г. Общото събрание на ООН приема с резолюция Принципи за статута на националните институции (Парижки принципи), които се отнасят до стандарта на работа на организацията за защита на правата на човека.

Във връзка с постигането на тези стандарти институцията на омбудсмана е била оценена от Подкомитета по акредитация към ООН като в Доклада му от 25-28 октомври 2011 г. са отправени конкретни препоръки, изпълнението на които ще осигури на институцията пълно съответствие с Парижките принципи и ще ѝ даде право да кандидатства за най-високия статут за правозащитна организация – статут „А“.

Реакредитацията за придобиване на по-висок статут протича в рамките на специална процедура, която включва подаване на молба за реакредитация, изпращане на документи, оценка на институцията и решение на Подкомитета по акредитация.

Във връзка с реакредитацията е необходимо институцията на омбудсмана да се съобрази с отправените през 2011 г. конкретни препоръки, част от които включват и необходимостта за изменения и допълнения в Закона за омбудсмана и в Правилника за организацията и дейността на омбудсмана (Правилника).

Предложените изменения и допълнения на Закона и Правилника са в съответствие с получени през януари 2017 г. допълнителни коментари по конкретните текстове от страна на Подкомитета по акредитацията към ООН. Допълнително измененията в националното законодателство са съгласувани с Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа и Бюрото за демократични институции и права на човека във Варшава.

Предложенията за промени в Закона за омбудсмана и Правилника за организацията и дейността на омбудсмана бяха обсъдени и одобрени по време на заседанието на Националния Координационен механизъм по правата на човека на 31 октомври 2016 г. с участието на Министерство на правосъдието и Министерство на Външните работи, експерти и неправителствени организации.

В международен аспект, все повече държави вече имат национална институция за защита на правата на човека (НИПЧ), която отговаря на най-високите стандарти в тази област и е акредитирана

със Статут А. В момента в държавите – членки на Съвета на Европа действат общо 37 НИПЧ, от които 27, акредитирани със Статут А и 10 със Статут Б (някои от които са процес на акредитация)¹. За сравнение в ЕС съществуват 18 НИПЧ, създадени в 16 държави - членки на ЕС, които са акредитирани със Статут А, т.е. напълно отговарящи на Парижките принципи.

В Годишния доклад на ЕС относно правата на човека и демокрацията в света през 2015 г. от 20 юни 2016 г.² изрично е отчетена важната роля на националните институции в областта на правата на човека. ЕС счита националните институции в областта на правата на човека за основни участници в по-широката архитектура на правата на човека.

1.2. Опишете какви са проблемите в приложението на съществуващото законодателство или възникналите обстоятелства, които налагат приемането на ново. Посочете възможно ли е проблемът да се реши в рамките на съществуващото законодателство чрез промяна в организацията на работа и/или въвеждане на нови технологични възможности (например съвместни инспекции между няколко органа и др.)

Националният омбудсман е висш и независим конституционен орган, който се избира от Народното събрание, за да се застъпва за правата и свободите на гражданите. Статутът и функциите на Омбудсмана са уредени в чл. 91а от Конституцията на Република България, със специален закон – Закон за Омбудсмана и с Правилника за организацията и дейността на омбудсмана.

Със законопроекта се цели създаването на подходяща национална нормативна основа за акредитация на Омбудсмана на Република България като национална институция по правата на човек със Статут А според принципите, приети от Организацията на обединените нации, с което биха могли да се разрешат и идентифицираните проблеми в защитата на основните права на човека на национално ниво.

През 2011 г. нарочният орган към ООН – Подкомитета по акредитация на НИПЧ е отправил конкретни препоръки, изпълнението на които ще осигури на законодателството, което регламентира статута и функциите на Омбудсмана пълно съответствие с Парижките принципи и ще му даде право да кандидатства за най-високия статут за правозащитна организация – статут А. Предлаганите промени са в няколко насоки:

1. Привеждане на разпоредбата на чл. 2, ал. 2 от Закона за омбудсмана в съответствие с разпоредбата на чл. 91а, ал. 1 от Конституцията на Република България за защита на правата и свободите на гражданите. Конституцията на Република България предвижда задължение за омбудсмана да защитава правата и свободите на гражданите, без оглед на това кой ги нарушава. Законът за Омбудсмана и Правилника обаче стесняват тази конституционна разпоредба и предвиждат задължение за защита само по отношение на публичния сектор и доставчиците на обществени услуги. Това провокира изрична препоръка от страна на Акредитационния Подкомитет към ООН за привеждане на Закона и Правилника в съответствие с чл. 91а от Конституцията и с конкретните препоръки.
2. Включване на изрична разпоредба, според която омбудсманът не само защитава, но и насърчава правата на човека и основните свободи. Препоръката на Подкомитета на ООН към България е текстът да бъде изменен така, че да предвиди изрична възможност омбудсманът да насърчава ефективното прилагане на международните инструменти за права на човека, по които България е страна. В изпълнение на тази препоръка в Годишния

¹ Източник: http://www.ohchr.org/Documents/Countries/NHRI/Chart_Status_Nls.pdf, данни към м. май 2017 г.

² <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-10255-2016-INIT/bg/pdf>

доклад на омбудсмана за 2016 г. за първи път е включена нова глава, посветена на наблюдение на ефективното прилагане на конвенциите за защита правата на човека, по които Република България е страна в съответствие с изискванията на Парижките принципи на ООН. Във връзка с това, от 2016 г. омбудсманът следи за изпълнението на осъдителните решения на Съда в Страсбург от страна на България и публикува информация за напредъка в тази област, както и за прилагането на Конвенцията на ООН за правата на детето, Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания и Истанбулската конвенция на Съвета на Европа.

3. Промени в Закона за омбудсмана и Правилника, които да гарантират прозрачност, плурализъм недискриминация при номинирането и избора националния омбудсман и заместник-омбудсман, както и при подбора и назначаването на служителите в институцията.

4. Гарантиране на независимостта на Национален превантивен механизъм чрез обособяване на неговия бюджет като отделно перо в бюджета на Омбудсмана.

От горното следва необходимостта от законодателни промени за осигуряване на съответствие с отправените от Подкомитета по акредитация конкретни препоръки. Тези промени могат да бъдат постигнати само по законодателен път.

1.3. Посочете дали са извършени последващи оценки на нормативния акт или анализи за изпълнението на политиката и какви са резултатите от тях?

Не е извършвана последваща оценка на Закона за омбудсмана до момента.

2. Цели:

Посочете целите, които си поставя нормативната промяна по конкретен и измерим начин и график (ако е приложимо) за тяхното постигане. Съответстват ли целите на действащата стратегическа рамка?

Целите на оценяваната политика са в съответствие с Доклада и препоръките от Сесия на Подкомитета за акредитация на Международния координационен комитет на националните институции за насърчване и защита на правата на човека, Женева, 25-28 октомври 2011 г., с Плана за действие на ЕС относно правата на човека и демокрацията за периода 2015-2019 г. „Да запазим правата на човека в центъра на дневния ред на ЕС³“, както и с Годишния доклад на ЕС относно правата на човека и демокрацията в света през 2015 г. от 20 юни 2016 г.

Целите са в унисон и с Резолюцията на Европейския парламент от 25 октомври 2016 г., съдържаща препоръки към Комисията относно създаването на механизъм на ЕС за демокрацията, принципите на правовата държава и основните права (2015/2254(INL))⁴.

3. Идентифициране на заинтересованите страни:

Посочете всички потенциални засегнати и заинтересовани страни, върху които предложението ще окаже пряко или косвено въздействие (бизнес в дадена област/всички предприемачи, неправителствени организации, граждани/техни представители, държавни

³ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/HTML/?uri=CELEX:52015JC0016&from=BG>

⁴ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2016-0409+0+DOC+XML+V0//BG#BKMD-20>

органи, др.).

Преки заинтересовани страни:

1. МС, МП и МВнР
2. Народно събрание
3. Омбудсман на Република България
4. Правозащитни организации

Непреки заинтересовани страни: гражданите, НПО, бизнес и обществото като цяло.

4. Варианти на действие:

Идентифицирайте основните регулаторни и нерегулаторни възможни варианти на действие от страна на държавата, включително и варианта „без действие“.

ВАРИАНТ 0 – ДА НЕ СЕ ПРАВИ НИЩО

Нулевият вариант, наричан още базисен, представлява прогноза за развитието на разглежданите обществени отношения, при положение, че не се предприемат никакви мерки. Той отчита запазването на актуалната регулаторна рамка, в която заинтересованите страни ще продължат да функционират без промяна.

В случая не съществуват основателни причини, които да водят до заключението, че идентифицираните проблеми биха се саморазрешили вследствие влиянието на средата. Това се обяснява най-вече с техния системен и концептуален характер.

При този вариант ще продължи да се наблюдава запазване и развитие на идентифицираните проблеми, свързани с:

- липсата на достатъчно гаранции за защита и спазване на правата на човека в България;
- неефективно спазване и прилагането на правата на човека по ЕКПЧ и конвенциите на ООН;
- липсата на национален орган за защита на правата на човека, който да отговаря на най-високите стандарти за правата на човека, съобразно изискванията на ООН

ВАРИАНТ 1 – ЗАКОНОДАТЕЛНИ МЕРКИ

При този вариант чрез приемането на изменения и допълнения към Закона за Омбудсмана и Правилника за организацията и дейността на омбудсмана ще бъдат осигурени нормативните предпоставки за успешна акредитация на Националния Омбудсман като НИПЧ със Статут А, като разпоредбите на Закона за омбудсмана и Правилника бъдат приведени в съответствие с конституционната разпоредба (чл. 91а ал. 1 от Конституцията на Република България) и с препоръките на Подкомитета към ООН от 2011 г.

5. Негативни въздействия:

Опишете качествено (при възможност – и количествено) всички значителни потенциални икономически, социални, екологични и други негативни въздействия за всеки един от вариантите, в т.ч. разходи (негативни въздействия) за идентифицираните заинтересовани страни в резултат на предприемане на действията. Пояснете кои разходи (негативни въздействия) се очаква да бъдат второстепенни, и кои да са значителни.

ВАРИАНТ 0 – ДА НЕ СЕ ПРАВИ НИЩО

Липсата на конкретни законодателни мерки, които да приведат в съответствие националното законодателство с препоръките на Подкомитета по акредитацията към ООН ще

лиши България от възможността да има национален орган за защита на правата човека, който да работи в съответствие с най-високите стандарти за защита на правата на човека. Тя ще продължи да бъде критикувана за липсата на такъв орган в докладите на ООН и на Съвета на Европа.

ВАРИАНТ 1 - ЗАКОНОДАТЕЛНИ МЕРКИ

Промените в националното законодателство ще осигурят достатъчно гаранции за защита на правата на гражданите, както и по-ефективно прилагане на стандартите за правата на човека в България. Предложените в този вариант законови мерки са свързани с възможност да бъдат удовлетворени изискванията за получаване на Статут А от Омбудсмана, в качеството му на НИПЧ.

6. Положителни въздействия:

Опишете качествено (при възможност – и количествено) всички значителни потенциални икономически, социални, екологични и други ползи за идентифицираните заинтересовани страни за всеки един от вариантите в резултат на предприемане на действията. Посочете как очакваните ползи кореспондират с формулираните цели.

ВАРИАНТ 0 – ДА НЕ СЕ ПРАВИ НИЩО

Не се очаква настъпването на положителни въздействия, при запазване на положението.

ВАРИАНТ 1 - ЗАКОНОДАТЕЛНИ МЕРКИ

Привеждане на дейността на омбудсмана в съответствие с най- високите стандарти на ООН за правозащитна организация и създаването на предпоставки за неговото акредитиране като НИПЧ със Статут А. Така институцията ще продължи да работи още по-ефективно за гарантиране и защита на правата на човека и ще отговаря на актуалните международноправни стандарти и практики. Приемането на тези промени в националното законодателство ще издигнат авторитета на България в европейски и световен план, като тя ще бъде възприемана като държава, за която спазването на правата на човека е приоритет.

7. Потенциални рискове:

Посочете възможните рискове от приемането на нормативната промяна, включително възникване на съдебни спорове.

Не са идентифицирани конкретни рискове при реализирането на Вариант 1 „Приемане на Закона за изменение и допълнение на Закона за омбудсмана“.

8.1. Административната тежест за физическите и юридическите лица:

Ще се повиши

Ще се намали

Няма ефект

8.2. Създават ли се нови регулаторни режими? Засягат ли се съществуващи режими и услуги?

Не.

9. Създават ли се нови регистри?

Не

Ако отговорът е „да“. Посочете колко и кои са те...

10. Въздействие върху микро, малки и средни предприятия (МСП):

Актът засяга пряко МСП

Актът не засяга МСП

Няма ефект

11. Проектът на нормативен акт изисква цялостна оценка на въздействието:

Да

Не

12. Обществени консултации:

Обобщете най-важните въпроси за неформалните обществени консултации в случай на извършване на цялостна ОВ или за обществените консултации по чл. 26 от Закона за нормативните актове; посочете индикативен график за тяхното провеждане и видовете консултационни процедури.

Най – важните въпроси за обществената консултация са:

1. Кои, според Вас, са най-сериозните проблеми на защитата на правата на човека по ЕКПЧ днес в България?

2. Кои, според Вас, са конкретните причини (двигатели) за проблемите на защитата на правата на човека днес?

3. Кои, според Вас, са общите причини за проблемите на защитата на правата на човека днес?

4. Как, според Вас, биха могли да се разрешат проблемите на защитата на правата на човека днес в България?

5. Как, според Вас, би могъл да се възприеме концептуалният подход към защитата на правата на човека по ЕКПЧ и да започне изграждането на интегрирана национална система за защита на тези права?

6. За кого, според Вас, биха били най-големи ползите от повишаването на ефективността на защита на правата на човека по ЕКПЧ у нас?

Законопроектът ще бъде публикуван в интернет за обществени консултации за 30 дни на Портала за обществени консултации.

Ще бъдат поискани становища от максимално широк кръг от заинтересовани страни, съгласно раздел 3.

Справката за отразените становища ще бъде публикувана на Портала за обществени консултации.

13. Приемането на нормативния акт произтича ли от законодателството на ЕС.

Да

Не

Моля, посочете изискванията за законодателството на ЕС, включително информацията по т. 8.1 и 8.2, дали е извършена оценка на въздействието на ниво ЕС и я приложете (или връзка към източник).

14. Име, длъжност, дата и подпис на директора на дирекцията, отговорна за изработването на нормативния акт:

Име и длъжност: Мария Спасова

Дата: 11 декември 2017 г.

Подпис:

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

Изх. № 07-00-17/17

14.09.2017

/моля цитирайте при отговор/

СПРАВКА

ОТНОСНО: Съответствието на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за омбудсмана с КЗПЧОС и с практиката на ЕСПЧ съгласно чл.28, ал.3 от ЗНА

В отговор на писмо на Министерство на външните работи във връзка с проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за омбудсмана и на основание чл. 28, ал. 3 от Закона за нормативните актове, въвеждащ изискване за изготвяне на справка за съответствие на законопроектите с Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи и практиката на Европейския съд по правата на човека, дирекция „Процесуално представителство на Република България пред Европейския съд по правата на човека“ изразява становище, че предложеният законопроект не създава нормативни предпоставки за противоречие с разпоредбите на КЗПЧОС и практиката на ЕСПЧ.

ПРОФ. НИКОЛАЙ ПРОДАКОВ
Заместник-министър на правосъдието
№-04-1385/31-09/17

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

Препис

РЕШЕНИЕ № 825

от 29 декември 2017 година

ЗА ОДОБРЯВАНЕ НА ЗАКОНОПРОЕКТ

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ

РЕШИ:

1. Одобрява проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за омбудсмана.
2. Предлага на Народното събрание да разгледа и приеме законопроекта по т. 1.
3. Заместник министър-председателят по правосъдната реформа и министър на външните работи и министърът на правосъдието да представят законопроекта по т. 1 в Народното събрание.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Бойко Борисов

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ: /п/ Веселин Даков

Вярно,

ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ
“ПРАВИТЕЛСТВЕНА КАНЦЕЛАРИЯ”:

Апостол Михов

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

№.....02.01-... 2.....
..2.. януари... 2018 г.

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. №	802 - 01 - 2
Дата	02 / 01 2018 г.

ДО

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

г-жа ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА

55
16

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО КАРАЯНЧЕВА,

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България изпращам Ви одобрения с Решение №.....825..... на Министерския съвет от 2017 г. проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за омбудсмана.

Приложения:

1. Мотиви към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за омбудсмана.
2. Частична предварителна оценка на въздействието.
3. Справка от Министерството на правосъдието за съответствие с Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи и с практиката на Европейския съд по правата на човека.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(~~Бойко~~ Борисов)

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО
СЪБРАНИЕ

РАЗПОРЕЖДАНЕ

НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

№ 850-02-3 / 09. 02. 2018 г.

На основание чл. 8, ал. 1, т. 1 и чл. 77, ал. 1 и 2 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание

РАЗПОРЕЖДАМ:

Разпределям законопроект за изменение и допълнение на Закона за омбудсмана, № 802-01-2, внесен от Министерски съвет на 02.01.2018 г., на следните постоянни комисии:

Водеща комисия:

- Комисия по вероизповеданията и правата на човека

Комисии:

- Комисия по правни въпроси
- Комисия по взаимодействието с неправителствените организации и жалбите на гражданите

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ**

